

Kjære alle sammen!

Mens vi er samlet her for å markere sterke klimahandling fra partiene som stiller til Stortingsvalget, diskuterer Arbeiderpartiet på sitt landsmøte i Oslo om de skal åpne for oljeboring utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja. Arbeiderpartiet har alltid hatt sterke bånd til oljelobbyen, men nå har vi sett at de kan løsne. Flere og flere fra grasrota har tatt til orde for å holde Lofoten, Vesterålen og Senja lukket for oljeindustrien. Hva landsmøte resultatet blir er derfor høyst uklart.

Uansett utfall vil det prege resten av valgkampen vi går inn i. Denne saken handler om å ha troverdighet på miljø og klimaspørsmål. Ingen partiet som vil risikere oljeboring i torskens fødestue er ekte miljøparti.

I arbeiderpartiet snakkes det høyt om ulike kompromisser – men vi kompromisse ikke i denne saken.

Kampen mot oljeboring utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja har vi vunnet før. Den 11. mars 2011 vant vi slaget mot oljeindustrien for fjerde gang. Nu står vi midt i debatten igjen. Med våre argumenter og et engasjement som strekker seg fra nord til sør og fra øst til vest skal vi vinne den femte runden. 2013 skal bli nok et år som går ned i historiebøkene - hvor oljeindustri og oljeblinde politikere blir taperan.

Lofoten, Vesterålen og Senja er et av de mest verdifulle og unike havområdene Norge forvalter. Vi kan ikke gamble med indrefiletten av matfatet vårt. Fra dette havområdet får vi 5 millioner måltider hver dag.

Skal vi fortsette å brødfø en voksende befolkning må vi ta vare på fiskeriressursene våre – og la fiskerne få gjøre jobben sin. På den smale sokkelen i dette havområdet blir det trangt om plassen. Vi vet at det gjør det umulig med sameksistens mellom olje og fiskeri. Her må vi velge - politikk handler om gjøre valg. Politikeren må velge fisk og fornybare ressurser fremfor oljeboring og klimaforurensning.

Veivalget vi står ovenfor i dag symboliseres med debatten om oljeboring i Lofoten, Vesterålen og Senja. Skal vi bare fortsette på

oljerusen som om det ikke har konsekvenser? Eller faktisk ta vårt ansvar for klimakutt på alvor?

I så fall haster det med klimahandling. Alt for lenge har oljeindustrien fått lov til å øke sine klimagassutslipp – ubegrenset.

Nå må vi sette ei grense. Den må gå ved Lofoten, Vesterålen og Senja. Bare ved å stoppe oljeindustriens tilgangen til nye havområder vil utslippene kuttes tilstrekkelig.

Vi vet at for å unngå klimakrise må vi la $\frac{3}{4}$ av all olje, kull og gass som er oppdaget bli liggende under bakken. Om ikke Norge er villig til å la noe olje og gass ligge for klimaet – hvordan land gjør det da? Og dersom vi ikke skal la de mest sårbare områdene være uåpnet for oljeindustrien, hvordan områder er det da vi skal skån?

Veivalget vi står ovenfor handler også om fremtidens arbeidsplasser. Ønska vi å risikere 6500 arbeidsplasser innenfor reiseliv og fiskeri i Lofoten, Vesterålen og Senja til fordel for usle 400 oljearbeidsplasser fra Namsos til Tromsø? Er det sann at den eneste måten å skape vekst i nord er å ha en oljeindustri på stadig frammarsj nordover? Selvfølgelig ikke. Ha litt mer tro på oss nordlendinger enn som så. Vi er beinharde folk, og det liv laga i nord, også uten oljeboring.

Det er likevel ingen selvfølge at vi skal vinn kampen mot landets største og sterkeste næring. Seier i vårt favør er helt avhengig av folkelig motstand. Folkeaksjonen oljefritt Lofoten, Vesterålen og Senja har i dag over 4000 medlemmer og lokallag i hele landet – også i her i Bergen. For å vinne denne kampen må vi bli større og sterkere. Derfor er alle invitert til å bli med på lage vårt.

Velkommen skal dere være – Lofoten, Vesterålen og Senja får oljeindustrien aldri!